

glaša za glasilo nemške manjšine v dravski banovini, bi moral imeti toliko obzirnosti do svojih katoliških čitateljev, da ne bi napadal katoliške cerkve in njenega poveljarja, rimskega papeža. Ne samo, da proslavlja protestantizem in njegove tukajšnje predstavnike, ne samo da istoveti nemštvo s protestantizmom (nemško je pri nas isto kot protestantovsko, tako je nedavno zapisal), celo tako drzen je, da direktno napada katoliško cerkev, katoličane in osebno poveljarja katoliške cerkve. Kako morejo Nemci katoliške vere trpeti med seboj tega strupenega nasprotnika katolicizma?

Iz mariborske moške kaznilnice so po-
gojno izpustili 19 kaznjencev, ki so bili
obsojeni od 10 do 15 let.

Nenadna smrt. V Zgornji Radvanjski
cesti pri Mariboru je stanovala Marija
Krajnc, vdova po železničarju. Krajncve
8. julija ni bilo na spregled. Obveščena
policija je vdrla v stanovanje in je našla
starko mrtvo na tleh. Poleg nje je bila
razbita svetilka, ki je zvečer gorela na
nočni omarici. Policijski zdravnik je ugo-
tovil, da je ženo zadela kap.

Gasilsko slavje v Mariboru. V dneh 1. in 8.
avgusta t. l. bo v Mariboru veliko gasilsko sla-
vje. Mariborska gasilska četa proslavi 65letnico
svojega obstoja. Za proslavo si je nabavila no-
vi, najmodernejši rešilni avto, pripravila pa je
tudi skupno z Mariborskim tednom razne raz-
stave. Zanimiva bo tudi kulturno-gasilska raz-
stava, ki bo prikazovala razvoj gasilstva na biv-
šem Spodnjem štajferskem v zadnjih 80 letih.
Poučna bo za vse gasilce in za vsakega, ki se
za stvar zanima, ter razstava potrebščin proti
napadom iz zraka. Ena najlepših razstav Ma-
riborskega tedna, ki so v zvezi z gasilsko pro-
slavo, bo razstava aeroplanov in sicer motornih
in brezmotornih. Razstava modernih gasilskih
potrebščin bo zanimala vse praktične gasilce in
prijatelje gasilstva. Udeleženci proslave imajo
z železniško karto »K 13« polovično vožnjo in
s posebnim slavnostnim znakom prost vstop k
vsem razstavam in prireditvam Mariborskega
tedna v dneh 1. in 2. avgusta t. l.

50letnico obstoja bo obhajalo 19. t. m.
gasilsko društvo v Račah.

Otvoritev nove železniške proge. Zad-
njo nedeljo je bila svečano otvorjena že-
lezniška proga Kosovo polje — Peč.

Povišanje poštne pristojbine za inozem-
stvo. Pristojbina za navadna pisma v tu-
jino do 20 gramov bo znašala 4 Din (do-
sedaj 3.50), za vsakih nadaljnjih 20 gram-
ov nad to težo še po 2 Din.

Dr. Marinič Franc se je preselil s 1. julijem
v Koroščevo ulico 26 in ordinira od 9. do 11. in
od 14. do 16. ure. 831

Obžalovanja vredni slučaji.

Roparski umor pri belem dnevu in v
mestu. V Mejni ulici v Mariboru je bil
izvršen 8. t. m. popoldne roparski umor.
Žena vpokojenega finančnega stražnika
in hišnega posestnika Ivana Strajnskega
se je podala omenjenega dne zjutraj na
mariborski trg, kjer je prodajala pridelke
iz svojega vrta. Ko se je vrnila ob pol
12. uri s trga domov, je našla svojega
moža v stanovanju ubitega s topim pred-
metom in zadavljenega z obvezo. Morilec
je po izpovedi žene odnesel 10.000 Din
prihrankov, dve hranilni knjižici, 2 kg
dve- in petkronskih avstrijskih novcev
in 5 zlatnikov po 10 kron. Oblast vrši z
vso vneto preiskavo.

Na trnek ujeto otroško trupelce. V Ma-
riboru je lovil ribe v Dravi knjigovez A.
Arhar. Na trnek je ujel otroško trupelce.
Ko je hotel strašen plen spraviti na su-
ho, se je odtrgala vrvice in je trupelce
odnesla Drava dalje.

Tat v kopalšču na Mariborskem otoku.
Ob priliki kopanja na Mariborskem oto-
ku je ukradel tat učiteljici Mileni Kocu-
van iz omarice denarnico z drobižem, zla-
to zapestnico, prstane, ogrlico ter še ra-
zne druge predmete v skupni vrednosti
2600 Din.

Podlegel zabodljaju v trebuh. Že zad-
njič smo poročali, kako je došlo v krčmi
v Počehovi pri Mariboru do pokolja. Po
deseti uri so priključurili v gostilno štiri
vinjeni, katerim krčmar ni hotel dati vi-
na. Radi te zabrane so začeli razbijati.

Divjake je hotel pomiriti v krčmi se mu-
deči 46letni posestnik Ivan Majer s svo-
jim sinom. Za pomirjevalno posredovanje
je dobil od 27letnega Alojzija Karneta
tako hud zabodljaj z nožem v trebuh, da
mu je podlegel v mariborski bolnici. Su-
rovega ubijalca in še tri njegove tovari-
še so orožniki zaprli.

Samomor natakara. V mariborskem
mestnem parku se je ustrelil 9. julija 25-
letni iz službe izpuščen natakara Ferdin.
Müller.

Kobila ukradena. V Ojstrici ob severni
meji sta ukradla dva znana tihotapca po-
sestniku Francu Koratu 3000 Din vred-
no kobilo, katero sta prodala preko naše
meje v Labud.

Tatvina orodja. Ivan Mikulič, lastnik
tovarne meril v Slovenjgradcu, je prija-
vil orožnikom, da mu je bilo pokradena
gorodja za 20.000 Din.

Orožnika so napadli s kamenjem. V
ptujsko bolnico so pripeljali s precejšnji-
mi poškodbami 29letnega orožniškega ka-
plarja Jurija Bozo iz Cirkovec pri Pra-
gerskem. V Šikolah so ga napadli fantje
s kamenjem.

Cigani vlamljajo po okolici Ptujja. Ci-
gani so vlomili v stanovanje prevžitkarja
Franca Pevec v Bukovcih. Odnesli so
mesa in živila za 600 Din. Isto noč je bila
gotovo ciganska nadloga na delu pri po-
skusnem vlovu v trgovino Justine Štum-
berger, istotako v Bukovcih. Pri razbija-
nju železnega zastora so se vzbudili do-
mači in so prepodili lopove. Nato so po-
skusili isti uzmoviči vlomilsko srečo v so-
sedni vasi v Dornovi pri posestniku Mar-
tinu Arnušu. Imeli so že pokradeni plen
naložen, ko so jih vzbujeni domači pre-
gnali. Prijeli so eno mlado žensko, ka-
tera ni imela za pobeg dovolj urnih nog,
in so jo zaprli v občinski zapor, iz kate-
rega je pobegnila. Orožniki so jo pa le
aretirali. Izpovedala je, da se piše Ilonka
Horvat. Stara je 23 let in je ciganica iz
Sobote. Sopotnagača ni hotela izdati.
Žandarji so jo izročili v zapore v Ptuj.

Napad na viničarja. 25letni viničar M.
Zebec iz Brezovca pri Sv. Barbari v Ha-

mesto in da bo v bolnišnici naročil, naj zanjo kar
moči lepo skrbijo, in da jo bo tudi večkrat obiskal,
tedaj ji je zažarelo v očeh in nič več se ni branila.

Težave so bile le, kako bi spravili ranjenko po
strmi globači z Bistrice k Ožboltu; tedaj je dejala
Jerca, da bo sama nesla Pavlo dol do ceste. Izbrala
si je velik koš, ga postlala z blazinami in odejami
in položila dekle tako vanj, da je napol sedela, napol
ležala. Potem si ga je optala in ga odnesla skozi
duri, kakor da bi imela volno v njem, ne pa človeka.

Pavla se je hrabro držala in se ni več jokala. Ko
pa je Kristina začela tuliti, so se tudi nji usule solze.
Najteže se je poslovila od matere. Z zdravo levico
se je oklenila materine desnice in jo držala, kakor
da se poslavlja na večne čase. Stara kmetica se je
bridko jokala in tudi Pavla je na glas zaihtela.

Da bi napravil solzam kraj, se je oglašil župnik,
potolažil odhajajočo in jo blagoslovil, zdravnik pa je
silil naprej — in Jerca jo je mahnila s širokimi
koraki po bregu dol. Ravnjak in doktor sta jo
komaj dohajala. Pri Ožboltu spodaj je najel Ravnjak
voz; nekoliko so počivali, potem so se odpeljali proti
mestu.

Se pred večerom so dospeli tja in so Pavlo takoj
spravili v bolnišnico. Bila je že vesela, da je prišla
v posteljo, ker jo je tresla vročina. Doktor se je
pomenil z zdravnikom, primarijem bolnišnice, Rav-
njak pa je naročil za ranjenko posebno sobo in je

prosil sestro prednico, naj stori vse, kar more, da
dekle ozdravi; za stroške mu ni mar.

Pozno na noč se je vrnil doktor z vozom, Jerca
in Ravnjak pa sta ostala čez noč v mestu.

Ravnjaku, ki je bil občutljiv in le na videz trd
in raskav, so se dogodki tega dne vso noč podili po
glavi in ga vznemirjali v hudih sanjah. Vedno zopet
je videl pred seboj pogrebščino: zdaj so njega nosili,
nato mater, potem spet Pavlo. Vsega so ga pretresle
sanje, ko je videl Pavlo na mrtvaškem odru, okoli
nje pa cvetje in goreče sveče. Zhudil se je in od
razburjenja ni mogel več zaspati.

Zunaj se je že svitalo. Ko je z bližnje cerkve
oznanil zvon jutrnico, se je Ravnjak naglo oblekel
in odšel v cerkev ter ostal tu pri treh svetih mašah.
Vendar se ni mogel pobožno zbrati, ker mu je vedno
prihajala pred oči Pavla v svoji genljivi, ljubki
onemoglosti. Zdaj se je zavedel, da mu je bilo dekle
mного bolj pri srcu, kakor pa si je to upal priznati.

Zgodaj dopoldne že je šel v bolnišnico poizvedo-
vat, kako je z dekletom; bal se je, da ne bo nič
dobrega izvedel. Zdravnik primarij pa ga je veselo
presenetil, ko mu je povedal, da za Pavlino življenje
ni nobene nevarnosti več. Sunek z nožem je bil sicer
zelo močen, vendar pa ni presekal ne kite ne žile;
predrl je laket in zdrknil ob rebro, tako da se je nož
le še kak poldrug centimeter poševno zasadil v meso.
Kost je nekoliko ranjena in rebro je malo nalom-

kajšnje posadke, nato pa
navaliti skupno na Addis
Abebo, potem, ko bi se
vse sile združile. Glavni
namen te akcije je, da
bi se italijanska vojska
v Addis Abebi odrezala
od njenih oporišč v Eri-
treji.

Abesinski neguš

bo začel nabirati-prosto-
voljne darove za osvobo-
ditev svojega cesarstva.
Takoj po vrnitvi iz Ze-
neve v London je imel
pregnani abesinski cesar
dolgo posvetovanje s
svojimi svetovalci, nakar
se je odločil za razglaši-
tev proglaša, ki ga je ne-
guš naslovil preko abe-
sinskega poslanstva na
angleški narod. V pro-
glasu se sklicuje neguš
na pravni čut in pravico-
ljubnost angleškega na-
roda, opozarjajoč, da je

lozah je bil namenjen na kolesu v Ptuj. V vasi Budina sta ga srečala dva moška, ki sta ga vrgla s kolesom vred v občestni jarek. Na tleh ležečega sta obdelovala s čevlji in sta tako dolgo hodila po njem, da se je onesvestil. Orožniška patrolja je Zebeca z umetnim dihanjem obudila k življenju in je aretirala podivjana napadaleca.

V prostovoljno smrt vsled neozdravljive bolezni. Ko se je vrnil železničar Smolej v Zgornjem Radvanju pri Mariboru iz službe, je našel v spalnici obešeno svojo 35letno ženo. Reva si je vzela življenje, ker je zamanj iskala pomoči pri zdravnikih.

Vlom v dekliško meščansko šolo v Ptuj. Neznanelec je v noči vlomil v poslopje ptujske dekliške meščanske šole. Iz ravnateljve pisalne mize je odnesel kuverto, v kateri je bilo 3420 Din.

Najdeno trupelce novorojenčka. V potoku Globetka pri Ljutomeru so našli odvrženo trupelce novorojenčka ženskega spola. Otročiček je bil zadavljen. Oblast poizvduje za nečloveško materjo.

Vlom v skladišče. V Zavodni pri Celju ima veletrgovec Božidar Ravnikar skladišče. Nočni vlomilci so izkopali luknjo v zid skladišča in so odnesli sladkorja za 1800 Din.

Izpred sodišča.

Roparski napad je obravnavalo celjsko sodišče 7. julija. Zagovarjal se je 27letni Fortunat Pogorevčnik, delavec iz Šmartna pri Slovenjgradcu. Pogorevčnik je 26. aprila t. l. zvečer na banovinski cesti pri Šmartnem napadel mlinarja Lov. Onuka iz Tomaške vasi, s katerim je bil malo prej pil in se tudi pobratil. Pobil je Onuka z nekim lesenim predmetom na tla in mu vzel srebrno verižico in uro, klobuk in 4 kovance po 50 Din. Tolovaja so obsodili na 3 leta in 1 mesec robije in 500 Din povprečnine.

Širite „Slov. gospodarja“!

Društvo narodov prepuštalo Abesinijo njeni usodi, četudi bi bila njega dolžnost, da brani neodvisnost in nedotakljivost Abesinije. Abesinija pa nikakor ni pripravljena, da vrže puško v koruzo. Abesinija bo nadaljevala borbo proti usiljivcem do poslednje kaplje krvi in je odločena, da nadaljuje borbo tako dolgo, dokler ni zadnji Italijan zapustil abesinskih tal. Junaštva in hrabrosti ne manjka Abesiniji, pač pa ji primanjkuje denarja in orožja. Neguš, ki smatra kot možno, da nadaljuje odpor z 20.000 funti šterlingi, prosi za prostovoljne prispevke, ki naj se pošljejo na naslov abesinsk. poslaništva v Londonu.

V zvezi z neguševim proglasom na angleški

ljeno, vendar ni nič hudega. V štirih, petih tednih bo že toliko ozdravela, da bo mogla domov. Pravi čudež je, da je šel nož tako, kakor je šel. Med sto podobnimi ranjenci je komaj eden tako srečen.

Ravnjak si je oddahnil in se zahvalil zdravniku ter mu bolnico toplo priporočal. Potem je skočil še k tej. Pavla, ki je že vedela, da ni nič nevarnega, pa je še gorela od vročice, se mu je prijazno nasmehljala in sramežljivo dejala, da mu dobrotljivosti in skrbi nikoli povrniti ne bo mogla, pozabila pa je svoj živ dan ne bo. Naročila mu je, naj pozdravi vse doma, posebno mater, in ga je prosila, naj pride spet gledat nanjo, kadar ga zanese pot v mesto. Obljubil ji je, da bo samo zaradi nje spet prišel, in sicer že kmalu. Ko je odhajal, se je dekle jokalo, pa prav na skrivaj.

Na Bistrici so pripovedovali o napadu na Ravnah grozne reči. Že nekaj ur po dogodku se je o tem razvedelo po vseh hišah. Ljudje so stáli v gručah in so se razburjeno menili, kajti kaj takega se v teh hribih še ni nikoli primerilo. Ženske je bilo še posebno strah, in po pravici! — kajti ubegli zločinec se je gotovo še kje blizu klatil.

Čisto iz sebe je bil Osojnik. Letal je iz hiše in spet v hišo, na vsako novico je prežal, šel je na polje dol h križu in tu dolgo sedel ter se oziral na vse strani. Pozno zvečer je začul iz grabna zategel pisk in je takoj spoznal, da je to Lisjakovo znamenje.

Slovenska Krajina.

Po dolgem času najdeno truplo. Ob avstrijski meji blizu Fikšincev v občini Pertoča na travniku posestnika Alojza Salomona raste jelševje. Ko so na tem travniku kosili, je opozoril ljudi smrad, da med jelševjem nekaj gnije. Šli so pogledat in se jim je nudil strašen prizor. Na veji je visela za vrh glava, spodaj pa je ležalo truplo. Glavo so razključevale vrane, truplo je bilo v razpadu. Poizvedovanja so dognala, da gre za 23letnega Antona Potzingerja, ki je služil do maja pri posestniku Wurzinggerju v Teschenu v Avstriji. Wurzinggerju je pogorel hlev in sum požiga je padel na hlapca Potzingerja. Da bi se izognil zasledovanju orožnikov, je osumljeni pobegnil in izvršil samomor.

M. Sobota. G. Vojkovič Jožef, soboški kaplan, je obhajal svojo desletnico mature v Monostru s svojimi kolegi, kjer je tudi on študiral in dovršil svoje gimnazijske študije. G. kaplanu želimo, da še včaka 50letnico!

Sobota. V nedeljo dne 5. julija je bil pri nas shod JRZ. Govorila sta gg. dr. Krek in Marko Krajnc. Ljudi je bilo gotovo nad 1500. Omenimo samo to, da je g. dr. Krek v vehementnih besedah obsodil hrvaške žide, ki imajo gospodarstvo v svojih rokah. To se nam zdi tembolj umestno, ker pri nas nekateri preveč paktirajo za židi, kar naši priprosti ljudje obsojajo. Kšeft je kšeft!

Lipa. Preteklo nedeljo je bilo proščenje pod lipo, kjer so se fantje tako stegli, da so enega celo smrtno ranili. Ali bi ne bilo boljše, da proščenje sploh izostane, ko se dogajajo take staršne stvari?! Prosimo starše, da se bolj brigajo za vzgojo otrok.

Lipa. V nedeljo dne 19. julija bo prikazal prvo sv. mašo vsemogočnemu Bogu Ivan Zver v turniški cerkvi.

Renkovec. Nemila smrt nam je pobrala mater g. Korena lendavskega kaplana. Iskala je v Ormožu zdravniško pomoč z operacijo. Operacija se je posrečila, a na žalost je po operaciji v osmih dneh mati izdihnila svojo dušo in se preselila k večnemu počitku. Pokojna je bila zgleđna krščanska mati, ki je zapustila troje odraslih otrok. Doživela je lepo starost 68 let. V življenju se je mnogo trudila posebno za svoje otroke. G. kaplan ji je poplačal njeno ljubezen med

drugim tudi s tem, da je bil vsak dan pri njej v bolnici in jo tolažil v njenih bolečinah. Umrla je v ormoški bolnici, odkoder je bila prepeljana v svoj rojstni kraj dne 9. t. m., kjer jo je spremlilo k večnemu počitku veliko število ljudi. Pogreb je vodil g. Klekl Jožef. Dobra mati naj počiva v miru! Domačim naše iskreno sožalje, posebno g. kaplanu v Lendavi!

Lendava. Zadnje čase so imeli orožniki opravek z Meglič Gizelo iz Doline, ki je umorila svoje lastno dete. Gizela je imela že več nezakonskih otrok. Eno dete je ob Veliki noči preminulo, staro 8 mesecev. S tem se je izgovarjala, da je dete v Čakovcu. Med tem časom se je poročila s Sabotinom iz Mostja, toda ni uživala dolgo zakonske sreče, samo dva dni. Zdaj je v lendavskem zaporu in čaka na sodbo. Ta brezsrčna mati je služila v Dolnji Lendavi in o velikonočnih praznikih je nedolžno dete v lavoru vode zalila in v sosedovi drvarnici pod drva zakopala.

Grad. Naš lanski novomašnik g. Ivan Kolenc iz Gomilic je nameščen k Gradu za kaplana.

Bratonci. Naš lanski novomašnik Skafar Ivan je nameščen za kaplana v Prevalje na Koroško. Našemu rojaku želimo, da s svojim gorečim duhovniškim srcem služi tamošnjemu narodu.

Bogojina. Diplomiral je na ljubljanski univerzi g. Jože Mančec iz Bogojine. G. Jošku iz srca čestitamo!

Mačkovci. Sedež občine je še vedno pri nas. Prošnja je baje na glavarstvu in to smo izvedeli šele, ko smo se informirali, kje leži naša prošnja. Nekateri se strašno bojijo, da bi prišel sedež v Pečarovce. Pa trdno smo prepričani, da se bo to zgodilo, če namreč pri nas še veljajo zakoni.

Moščanci. Pri nas so bile okrožne vaje gasilcev, ki so dobro izpadle. Proti večeru se je razvila lepa domača veselica. Obiskal nas je tudi g. poslanec Benko, ki se je menda izognil sho, da JRZ v Soboti.

LISTNICA UREDNISTVA.

S. A. v Dobrini in drugim nabiralcem za gradnjo nove cerkve presv. Rešnjega Telesa v Mariboru sporočamo, naj pošljejo nabrani denar na naslov: Č. g. Drago Oberžan, duhovnik, Maribor, Radvanjska cesta 19.

Odžvižgal mu je, kolikor je mogel in znal, na isti način in je potem previdno počasi odkrevsal dol h gozdu.

Kar hitro je našel Lisjaka, ki je čepel za lesu. Bil je brez klobuka, obleka mu je bila raztrgana, desnica mu je brez moči visela in bingljala ob bokih dol.

»Osojnik!« je zaklical polglasno, »v neznanski stiski sem. Pomagati mi moraš; skrij me kam!«

»Kam pa, te vprašam,« je odvrnil Osojnik s svojim globokim basom.

»Menda boš imel zame kaj prostora v svoji hiši.«

»Kaj pa misliš? V moji hiši, kjer te vsi poznajo, te bi že jutri našli.«

»Na gumno me skrij ali pa v mlin!«

»Tukaj nisi nikjer na varnem. Orožnika sta te že iskala, jutri pa bodo pretaknili vso Bistriško goro; vsi moški morajo pomagati. Vse je pokonci.«

»Kam naj se denem?«

»Bežati moraš čim dalje kam.«

»Prav, prav, ko bi imel vse ude zdrave! Toda roka mi je pod ramenom zlomljena. Ravnjak, ta vrag, mi jo je razbil. Strašno me boli.«

»Pojdi tja v Zarazber, tam te ljudje ne poznajo! Oni šintarjev Polda ti bo roko uravnal in obvezal... Skozi Jazbino prideš na Črno in od tam ni več daleč do meje.«

DRUŠTVENE VESTI

St. Peter pri Mariboru. Igralska družina našega prosvetnega društva »Skala« se pripravljala na uprizoritev ljudske igre »Divji lovec«, in sicer na prostem. Prva uprizoritev bo v nedeljo dne 6. septembra, nakar že domačine in sosede sedaj opozarjamo.

Prosvetni praznik pri Sv. Rupertu v Sl. gor. Na Ciril-Methodovo nedeljo je bil pri Sv. Rupertu v Slov. goricah blagoslovljen temeljni kamen za Prosvetni dom. Ta pomemben dogodek je bil za ruperško faro veličasten praznik katoliške prosvete, ki je morala biti hude boje za obstanek. Zgradba prepotrebne Društvenega doma, čigar temelj je bil dne 5. t. m. slovesno blagoslovljen, je združila celo ruperško faro v eno družino, ki bo složno nosila bremena in žrtve za skupno prosvetno ognjišče. St. Rupert se je za ta dan odel v svečano obleko. Veselo pritrkavanje in streljanje topičev je oznanjalo slavnostni dan. Ob devetih dopoldne je bil sprejem dekana Gomilšeka, ki je takoj nato imel slavnostno pridigo. Po sv. maši, katero je daroval domači g. kaplan, se je razvil dolg spreved na stavbišče. Na čelu godba, ki je igrala himno slovenskih fantov, za godbo pa je korakala četrdeset ruperških fantov v belih srajcah, za njimi

pa dekleta v ličnih narodnih oblekah. Nad 1000 ljudi se je zgrnilo okrog lepo okrašenega stavbišča. Domači g. kaplan Smole je spregovoril pozdravne besede ter naglasil, kolike važnosti bo novi Prosvetni dom za mladino. Po pozdravnem govoru je dekan Gomilšek ob asistenci domačega g. župnika Kodriča, g. župnika Sinka in domačega g. kaplana blagoslovil temeljni kamen ter nato v navdušenih besedah govoril o Slomšku, čigar duh se naj kaže v delu prosvetnega društva, ki nosi ime »Slomškov tabor«. Za njim je govoril akademik Ciril Žebot iz Maribora o treh domovih, ki so bili največjega pomena v zgodovini slovenskega ljudstva, namreč kmečka hiša, cerkev in katoliški prosvetni domovi. V imenu Prosvetne zveze je pozdravil zborovalce Mirko Geratič ter v govoru podal tehtne misli o temeljih katoliške prosvete. Sledili sta še dve deklamaciji, nakar je vsa tisočglava množica zapela Angelov pozdrav.

Vojnik. Prosvetno društvo v Vojniku naznaja s sledečim vsem čitateljem »Slovenskega gospodarja«, da se proslava 25letnice društva z govorom predsednika Prosvetne zveze g. dr. Josipa Hohnjeca ne vrši v nedeljo dne 19. julija t. l., kakor je bilo to objavljeno v zadnji številki »Slovenskega gospodarja«, temveč se bo radi nepredvidenih neprilik vršila združena s prosvetnim taborom pred našo farno cerkvijo šele 23. avgusta.

vzgledna družbenka Marijina. Pogreba rajne, ki se je vršil 6. t. m., se je udeležilo mnogo ljudstva in družbenk Marijinih v spremstvu dveh duhovnikov na domači mirodvor. V njeno hišo so zahajali samo katoliški listi, posebno stalen gost je bil »Slov. gospodar«. Svoje otroke je vzgojila v krščanskem duhu. Možu in otrokom naše sožalje, rajno pa ohranimo v blagem spominu.

Loka. Nemila smrt je iztrgala iz rok žene skrbnega moža, otrokom pa nenadomestljivega očeta. Kakor je že poročal »Sl. gospodar«, je preminil v Gospodu, spreviden s sv. zakramenti, v starosti 55 let Janez Potočnik, kateri zapušča žalujočo ženo ter pet otrok. Neusmiljena jetika mu je pretrgala nit življenja. Bil je zvest naročnik »Slov. gospodarja« ter umni gospodar, ki si je znal svojo kmetijo urediti do najvišje rentabilnosti. Na zadnji poti ga je spremljal poleg domačega g. župnika tudi g. dekan Sagaj iz Hoč, požarna bramba od Sv. Miklavža, katera mu je kot bivšemu kumu v temno jamo zaklicala za slovo trikratni: Slava! Sorojaki od Sv. Miklavža, ki smo te tako iskreno ljubili, pa Ti kličemo: Na veselo svidenje nad zvezdami! Vsem ostalim naše iskreno sožalje.

Hočko Pohorje. Nagle smrti je umrla pri nas Ivana Narat, posestnica, v starosti 77 let. Ko se je zjutraj vstala ter stopila par korakov od postelje, je rekla okoli stoječim: »Jezus, kako je meni slabo.« Hči in sin jo naglo primeta za roke, medtem pa je že izdihnila svojo blago dušo. Značilno iz življenja rajne je, da je pred kakimi 40 leti ozdravila prav za prav na čudežen način. V letu 1896 sta ji zaporedoma v teku enega tedna umrli dva sinčka, katera je poleg še ostalih 8 otrok pristrčno ljubila. Tako nenadna smrt kar dveh otrok v enem tednu jo je tako potrla, da se ji je zmračil um. Njen mož se je dosti trudil, da bi se ji povrnilo ljubo zdravje. Znanost dveh zdravnikov ni zalegla nič. Rajna je v svoji takratni bolezni neprestano govorila o Klavzetih in Sv. Višarjah ter hotela na vsak način tja na božjo pot. Bredko je bilo za domače bolnika v takem stanju pustiti na tako dolgo pot. Kljub vsem oviram je v spremstvu dveh sorodnikov šla od doma bolna ter se vrnila zdrava ter z malimi izjemami ostala zdrava do svoje še prerane smrti. Naj ji bo ljubi Bog obilen plačnik, vsem ostalim pa naše sožalje!

Odprta noč in dan so groba vrata.

St. Peter pri Mariboru. Zadnje čase smo imeli zopet troje smrtnih slučajev. V Grušovi je umrla Damiš Mimika, ki je doživela komaj 21 pomladi. Bila je pridno in marljivo dekle, ki jo je vse rado imelo. V Trčovi je po daljši boleznini umrl bivši posestnik Gačnik Anton, star 71 let. V Hrenci pa je umrla v starosti 73 let Repina Marija, ki je skoraj 40 let služila v eni in isti hiši. Rajna je bila vzgled zvestega in marljivega posla, ki je s hišo živela in trpela. Največje zadoščenje in plačilo je imela v tem, če je bila

sreča in blagostanje v hiši. Naj vsi trije v miru počivajo!

Sv. Lenart v Slov. gor. V Zgornjih Žerjavcih je v soboto 4. t. m. popoldne umrla blaga mati in dobra gospodinja šuman Alojzija. Rajna je bila rojena 4. aprila 1883 ter se je 5. februarja 1906. leta priženila iz Zgornjih Verjan od Sv. Trojice v Slov. gor. na šumanovo posestvo, kjer je sklenila svojo življenje. Potrpežljivo je prenašala dolgo trajajočo sladkorno bolezen, katera jo je spravila v prerani grob, bila je tudi

»Za tako dolgo pot moram imeti denarja, drugače ne pridem nikamor. Daj mi, kar sem zaslužil!«

»Zaslužil nisi nič, ker niso opravil, kar sem ti naročil.«

»Kaj?! Še več sem storil, kakor si rekel. Črnuh-ljo sem spravil v kraj in se ti je ni treba več bati.«

»To bom šele videl. Mačke ne podušiš kar tako. Zdaj so jo peljali v bolnišnico. Ko ozdravi, bo spet tu.«

»Tako sem jo pehnil, da ne bo več ozdravela. To rečem jaz, ki se na to spoznam. Ciganka je toliko ko mrtva.«

»Čeprav — moja volja to ni bila. Jaz sem hotel le, da jo spraviš iz kraja, ne pa, da jo ubiješ.«

»Vrag skopuški! Drugega ne misliš, kakor da bi me ob zaslužek spravil in goljufal,« je zarohnel Lisjak. »Če je mrtva, ti je vendar prišla v kraj... Poslušaj, kaj ti pravim! Brez denarja ne morem orožnikom uiti. Da bi se jim pa dal ko divja zver preganjati, ko bi me na zadnje vendarle ujeli, to pa ne; tedaj se jim rajši kar takoj javim. Pa jim bom vse povedal — vse o tebi in ciganki. Čisto vseeno mi je.«

Osojnik se je nekaj časa zvijal in zamolklo godrnjal:

»Kdor se z lumpi pajdaši, ima zmerom izgubo.«

»Ako prideva skupaj pred sodnike, bova šele videla, kateri od naju je večji lump, ti ali jaz,« je

robantil Lisjak. »Daj mi, kar si mi dolžen; potem se bova razšla v miru!«

»Dve sto dinarjev ti dam.«

»Pet sto sva rekla; niti dinarja manj nočem. Če hitro ne daš, bom zahteval več.«

»Pri sebi nimam denarja.«

»Pojdi domov ponj! Pol ure te bom čakal, toda nič več.«

Osojniku ni ostalo nič drugega, moral je poslušati. Klel in brundal je nekaj časa, potem pa je mahnil po rebri gor.

»Še za pot mi prinesi kaj, da bom laže hodil,« je zaklical Lisjak za njim, kruha, povojenega in žganja!«

Ker se je medtem že docela zmračilo, se zločincu ni bilo treba več tako previdno skrivati. Zlezal je čez leso in stopil nekoliko korakov navzgor v travnik ter se vlegel v travo, pri tem pa od bolečine zastokal. Minilo je kakih dvajset minut; tedaj je prikoracal Osojnik, izročil Lisjaku, ki je že nestrpno čakal, denar in mu, ne da bi kaj govoril, porinil krajec kruha in steklenico žganja v žep. Več v naglici ni mogel dobiti, je rekel. Lisjak se niti z besedico ni zahvalil, nekaj je zagodrnjal o starem skopuhu in se odpravil na pot. Poprej je še vprašal, kod in kam vodijo steze, in Osojnik mu je natanko pokazal pot. Ko je zločinec že izginil za lesa, ga je kmet še enkrat poklical:

(Dalje sledi.)

narod se poudarja, da bi neguš potreboval za uspešno borbo najmanj dva milijona funtov šterlingov, s katero vsoto bi bilo mogoče nabaviti vsaj 100 letal in ostalih potrebščin za vodstvo moderne vojne.

Italijanski guvernerji

v posameznih zasedenih pokrajinah v Abesiniji imajo oblast, da smejo vsak čas preiskati skladišča in zasebne trgovine. Na ta način hoče abesinski podkralj marsal Graziani preprečiti kopičenje blaga in odiruške špekulacije. Življenje v Italijan. vzhodni Afriki bi naj pritegovalo koloniste in jih ne odbijalo z navijanjem cen življenjskim potrebščinam.